

Soukromí

Jedno ze zajímavých témat je soukromí. Každý z nás by měl mít své soukromí. Mít něco, co nemusí nikdo vidět a vědět, co je jenom naše. Soukromí, do kterého nám nesmí nikdo zasahovat. Naše různé zápisky, vzpomínky, myšlenky, tajnosti, náš soukromý život. Je jen na nás, komu své soukromí prozradíme, komu dovolíme do něj nahlédnout.

Jsou lidé, kteří si své soukromí musí velmi střežit, protože jim jej někteří narušují a bez dovolení zveřejňují. Neumím si představit, že by někdo narušil mé soukromí takovýmto způsobem. Jak by to vypadalo, kdyby byl celý svět bez soukromí? Kdyby každý o každém vše věděl?

Už teď jsou všude kamery, které nás monitorují a ví, kde jsme a co děláme. Například v restauraci nás vlastně kamera natáčí při požívání jídla a pití. V parku, kde si chcete odpočinout po práci, vás sledují. Na toaletách také jsou u toho, když se chce žena upravit či nalíčit. Ale také u lékaře, v kině, divadle, v čekárně na autobusovém nádraží...

Chápu, že to jsou místa, kde jsou kamery nezbytné kvůli krádežím, šikaně, záškoláctví, vandalství... Není to hloupé? Jak to ale ty zloděje a vandaly naučit? Nedopadne nakonec tak, že každý z nás bude mít pod kůží čip, který nás bude hlídat, bude o nás vše vědět? Třeba i to, jaké se nám zdají sny...

Uhlídat si alespoň kousek svého soukromí je už dnes poměrně těžké. Ale je naše, a tak bojujme o něj!